

TAMMUKKA

2/2009

Keski-Suomen Perhokalastajat ry:n jäsenlehti

YHTEYSTIEDOT/JULKAISIJA

Keski-Suomen Perhokalastajat ry
PL 570
40101 JYVÄSKYLÄ

www.kspk.fi

Tili:

Keski-Suomen Osuuspankki 529002-2187791
 Jäsenmaksu 32 e. Liittymismaksu 15 e (nuorisojäsenet 5 e)

HALLITUS

Puheenjohtaja

Jukka Kuusela 040 730 9020
 jukka.kuusela@kspk.fi

Varapuheenjohtaja

Rahastonhoitaja/jäsenasiat

Jukka Wichmann 0400 919 432
 jukka.wichmann@kspk.fi

Sihteerit

Kalle Hakkari 040 731 5787
 kalle.hakkari@kspk.fi

Nettivastaava

Masi Hast 050 381 9106
 masi.hast@kspk.fi

Hallituksen jäsenet

Jouni Kivinen 040 703 0098
 jouni.kivinen@kspk.fi

Jaakko Saari 040 582 9529
 jaakko.saari@kspk.fi

Kari Salmi 040 591 7206
 kari.salmi@kspk.fi

JAOSTOT

Lohijaosto

Kari Salmi 040 591 7206
 kari.salmi@kspk.fi

Jaakko Saari 040 - 582 9529
 jaakko.saari@kspk.fi

Kilpajaosto

Jyrki Hiltunen 040 - 532 5339
 jyrki.hiltunen@kspk.fi

Kunnostusjaosto

Jouni Kivinen 040 703 0098
 jouni.kivinen@kspk.fi

Lampijaosto

Juho Strandman 040 721 6931
 juho.strandman@kspk.fi

Sidontajaosto

Masi Hast 050 - 381 9106
 masi.hast@kspk.fi

Nuorisajaosto

Jukka Kuusela 040 - 730 9020
 jukka.kuusela@kspk.fi

TAMMUKKA

Jouko Keto 040 708 1951
 jock.scott@elisanet.fi

PÄÄKIRJOITUS

Kesää kohti mennään kovaa vauhtia ja talvi on sidottu perhoja kesää varten. Kevään sumukorentokausi jäi itseltäni tältä keväältä väliin työkiireiden ja huhtikuun alussa olleen sitkeän flunssan takia.

Kauden avausreissut on sentään tehtyinä ja pahin polte tukahdutettu. Toukokuun loppuun oli tarjolla kahden päivän reissu Läsäkoskelle, mutta tuonkin estää työreissu. Onneksi kesän kalastuskalenteriin on mukavasti kertynyt reissuja. Kevään ja alkukesän aikana on tarkoitus perehtyä siian järvikalastukseen paikallisilla järvillä. Kerhon ohjelmassa on myös tulossa siikareissu Haapamäen Valkeiselle. Tuonne olisi myös tarkoitus lähteä, jos se vain onnistuu lastenhoidon osalta.

Kesäkuun alussa 5-7.6 on Jyväskylän Paviljongissa Luonto- ja Erämessut. Kerho on myös messuilla mukana Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestön osastolla sitomassa perhoja ja samalla kertomassa kiinnostuneille perhokalastuksesta ja kerhosta. Sitojia tarvitaan vielä pari lisää joten jos kiinnostaa tulla messuosastolle sitomaan pariaksi niin ota yhteyttä. Vuosi sitten olimme sitomassa Vapaa-aika 2008 messuilla ja tuon kokemuksen pohjalta voin kyllä lämpimästi suositella hommaa kaikille.

Nuorisosaosto sai myös tälle vuodelle avustusta Keski-Suomen TE -keskukselta joten saostamme tuleekin tekemään pari nuorille suunnattua kalareissua. Toiveita kohteista voi esittää minulle. Kohteen tulee olla suhteellisen hyvin tavoitettavissa ja sinne täytyy saada vielä lupia. Kohteen tulisi olla turvallisuuden takia myös suhteellisen pieni.

Terveisin
Jukka Kuusela

PÄÄTOIMITTAJAN KYNÄSTÄ

Eettisen perhokalastuksen mahdollisuus?

Jukka Syrjäsen esitys Keski-Suomen taimentutkimuksesta oli karuudessaan valaiseva: taimen voi todella huonosti! Jopa niin huonosti, että sen kalastaminen etenkin koskivesillä on arveluttavaa. Vaikka sitten vapauttaisikin saaliinsa.

Amerikkalainen 90-luvulla tehty tutkimus käsitteli saaliskalojen kuolleisuutta eri kalastusmuodoissa. Perinteiseen tapaan kalastettaessa kuolleisuus oli 100%, mikä onkin loogista. Pyydä ja päästä tapaan kalastettaessa kuolleisuus oli 1%. Näyttäisi siltä, että keski-suomalaisen taimenen osalta ollaan lähestymässä rajaa, jossa tämäkin kuolleisuus uhkaa tuhota luonnonkannat. Koskivesillä kalastaminen on tietystä miehestä terminaalikalastusta: sinne asti selvinneet äärimmäisen vähät taimenet ovat mahdollisesti kutupuuhiissa, jolloin yksikin kuolema saattaa johtaa sen vuoden tuoton menetykseen. Ja seuraavan vuoden, ja sitä seuraavan, ja ... aina siihen asti, kunnes joku aiemmista naaraspoikasista on selvinnyt sukukypsäksi.

Kannettu kala ei koskessa pysy. Jos pysyisi, olisi vuosikymmenien istutuksista pakostakin jäänyt tuottavia yksilöitä. Näin ei ole käynyt. Jokainen koski-istukas voitaisiinkin aivan hyvin merkitä saalistilastoon saaduksi kalaksi eikä kalastajia enää tarvitsisi saalisilmoituksilla vaivata.

Onko eettinen perhokalastus siis ylipäätään näissä olosuhteissa mahdollista? Kalastuslain periaatepykälään on kirjattu sekä vesialueiden mahdollisimman suuri pysyvä tuottavuus ja kalakannan järkipäiväisyys hyväksikäyttöä että kalakantojen hoidosta ja lisäämisestä huolehtiminen ja vahingollisesti tai haitallisesti luontoon tai sen tasapainoon vaikuttamisesta pidättäytyminen. Kestävä käyttö ei mielestäni enää riitä keskisuomalaisen taimenen kohdalla moraaliseksi ohjenuoraksi. Taimenen kohdalla luonnon tasapainoa ei ole, joten ainoa vaihtoehto on olla kalastamatta taimenta. Tai jos on pakko, suosittelun koukun katkaisemista - perhokalastajallehan on tärkeintä kalan pettäminen itse tehdyllä perholla. Tai näin ainakin tavataan sanoa.

Monilla seuroilla on vuosittainen suurkalakilpailu. Meillä siitä aikanaan luovuttiin vähäisen osallistujamäärän vuoksi. Olisiko aika kehittää uusi kilpailu, jossa palkitaisiin parhaina ne, jotka eniten pysyivät poissa keskisuomalaisilta taimenvesiltä? Palkintona voisi olla vaikkapa viikon lupa Käsivarren vesille, jossa istukastaimen on tuntematon, luonnonkannat kalastuksen kestävä ja harjusten keskikoko ylittää kilon ja parhaiden paino yli kaksi kiloa.

Näiden ajatusten saattamana toivotan kaikille hyvää kesää ja sittenkin - kireitä siimoja!

Jouko Keto

PS. Olethan jo vastannut Vapaa-ajan Kalastajan lukijakyselyyn. Vain vastaamalla voit vaikuttaa lehden sisällön kehittämiseen. Vastauksia voi antaa 10.6. asti osoitteissa www.kalajuttu.com ja www.vapaa-ajankalastaja.fi.

SAARISTOSSA HAUKEA KALASTAMASSA

Teksti Juha Liikanen

Allekirjoittaneen ensimmäinen kausi hauen perhokalastusta huipentui loka-marraskuun vaihteessa Nauvoon tehtyyn kalareissuun. Kausi alkoi keväällä kutu-aikoihin Keski-Suomessa kolmella muutaman tunnin pistolla, joiden tuloksena oli parisenkymmentä ylös saatua kalaa - kaikki puikkarikaliberia. Myöhemmin kesällä hauen kalastusta tuli harrastettua sivulajina parin koskireissun yhteydessä suurin piirtein samoin tuloksin.

Syksyllä alkoi viritä ajatus lähteä kokeilemaan merelle isompien kalojen jallitusta. Jokilahden Mikko löysikin sopivan vaikuttavan paikan Nauvosta. Vuokrasimme Biskopsön saaren mökkikylästä vaatimattoman retrohenkisen mökin neljän hengen porukallemme. Reissun alla tuli sidottua kolmisenkymmentä uutta perhoa ja käytyä kokeilemassa niiden maistumista Tarvaalankosken alla majailevalle haukilaumalle. Hyvinhän ne maistuivat - vaikka kalat olivatkin jälleen enimmäkseen pieniä. Heikolla hetkellä tuli hankittua myös uusi 10-luokan haukivapa siimoineen.

Kovasti täpinöissämme saavuimme perjantaina 31.10. pelipaikoille. Turkuun suuntautuneen työmatkan ja sopivasti lähteneen lossin ansiosta ehdimme perille jo neljän aikoihin. Merikorteista oli valmiiksi tutkittu lähivesiltä paikat, joissa ehtisimme oikaista siimat ennen pimeän tuloa. Nopeasti saimmekin kalakamat kasaan ja vuokraveneen vesille. Ensimmäiseen kaislikkolahdukkaan ajoimme kymmenessä minuutissa. Vesi oli paikalla kirkasta ja näkösyvyys parin metrin luokkaa. Pitkään jatkuneiden etelätuulten takia vesi oli todella korkealla. Marabou ja Craft Fur Deceiverit kiinnostivat kaloja sen verran, että saimme kolmesta kalasta havainnon, mutta Mikon tärppiä lähempää kontaktia ei syntynyt. Tunnin kalastuksen jälkeen tuli pimeää ja palasimme mökille ottamaan seurueemme toista, uisteluun keskittyvää, taisteluparia vastaan.

Lauantaiaamuna herätyskellot pakottivat vääntäytymään puuron keittoon jo kuuden jälkeen. Samalla hämmästelimme yön aikana kehittyneitä navakkaa puhuria, joka puhalteli puuskaisena jostain kaakon suunnalta. Erityisesti selkivesille uistelemaan lähteviä keli arvelutti - eikä syyttä. Mikon kanssa lähdimme haukihommiin suojaisille vesille saaren eteläpuolelle. Alku vaikuttikin lupaavalta kun ensimmäiset pysähdykset pienen saaren vierustaan antoivat jokusen pienen hauen ja muutamia teräviä tärppejä. Vaihtelimme alkuun perhoja tiheästi, samoin kokeilimme erilaisia paikkoja. Vähitellen alkoi hahmottua, että täysin tyynessä olevat kaislikkorannat olivat kuolleita, kun taas tuulen alla tai sivulla olevista löytyi kaloja.

Ensimmäisen paremman kalan bongasimme sen puraistessa Slinky-ahventani ja jättäessään perhon taakse komean pyörteen. Se olikin niitä harvoja Slinkyihin tulleista tapahtumista koko viikonlopun aikana. Parhaiten itselläni toimivan epokspäiset Craft Fur Deceiverit väreissä valko-kelta-sininen, valkopuna-vihreä ja kelta-punainen. Yhdestä tuulen alla olevasta kaislikkopohjukasta löysimme puikkareiden pesäpaikan ja tapahtumista ei ollut siellä pulaa. Kilon

ja puolentoista välissä olevilla kaloilla oli toki hauska harjoitella tartuttamista, mutta suurin hohto siitä alkoi jo kadota. Siirryimme uusille paikoille.

Seuraava kaislikkomme oli hieman erilainen kuin aiemmat. Tiheän kaislikon ulkopuolella oli harvemman kaislikon alue ja noin pari metriä vettä. Tuuli puhalteli reippaasti rannan suuntaisesti. Mikolla oli pian selvästi parempi kala perhon perässä, mutta se ei tarttunut. Sata metriä harvempaa kaislikkoa heitettyämme pysähtyi kelta-punainen Craft Fur Deceiverini johonkin painavaan, joka lähti rauhallisesti uimaan sivulle. Viimeinkin parempi hauki! Siimat jaloista kelalle ja kalan kokoa arvuuttelemaan. Vähintään viitonen oli ensimmäinen arvio, kunnes Mikko mittasi silmällä kalan olevan ainakin metrin mittainen. Hauki uiskenteli pohjassa veneen vierustalla ja ilmeisesti vasta totutteli siiman päässä olemiseen. Parin pienen lämmittelysyökсын jälkeen se tuli ison haavimme ulottuville ja nousi hetkessä veneeseen. Aikaa taistossa meni ehkä puolitoista minuuttia. Lähes haavin rikkoneesta riehumisesta päätelleen luopuudessani taisi jäädä monet temput esittämättä. Tuliterä digivaaka punnitsi kalan 10,43 kg painoiseksi ja ryhmäkuvan jälkeen se pääsi takaisin kaislikkoonsa. Jatkoimme vielä hetken saman alueen pommittusta ja suoraan tuulen alla olevasta kaislikon osasta tuli muutamia tärppejä ja joku kala ylösikin. Yksi Mikon tärppääjistä oli todennäköisesti hieman kookkaampi.

Ajoimme vielä iltapäivän lopuksi uudelle alueelle, jossa oli toinen toistaan hienomman näköisiä paikkoja. Isommista kaloista emme muita havaintoja saaneet, mutta tutuksi tulleita puolentoista kilon kaloja tuli muutamia. Vesi oli alueella todella kirkasta ja näkösyvyyttä oli useita metrejä. Kova tuuli teki voimakkaita virtauksia salmiin ja sieltä olisi varmasti saanut ahvenia jigeillä. Seuraavalla kerralla pitänee varata myös virveli mukaan.

Sunnuntaiamuna lauantainen illanvietto hyvine ruokineen ja juomineen sekä pitkäksi venähtänyt suomalais-virolainen saunareissu hieman painoivat. Kaikesta huolimatta starttasimme perämoottorin kahdeksalta ja suuntasimme uusille vesille. Tuuli oli alkuun vähäistä, mutta jo aamupäivän aikana se voimistui huomattavasti. Strategiana oli kalastaa tuulen sivussa tai alla olevia kaislikoita. Pari ensimmäistä paikkaa antoivat tärppejä ja yhden 2,5 kg kalan pudotuksen veneen vierestä. Parhaat tapahtumat tulivat rannan edustalla olevan kaislikon ja rannan väliin jääneestä pitkulaisesta "poolista". Useamman tärpin ja pyörähdyksen jälkeen löysin perhoni kuin varkain veneen viereen ilmestyneen 6,3 kg hauen suusta. Kohta Mikko koukutti 4,4 kg kalan hieman vastaavasta paikasta.

Kotimatalle lähdön lähestyessä ajoimme vielä pikaisesti yhteen uuteen paikkaan. Kovan tuulen alla olevan kaislikon keskeltä löytyi laajoja reikiä, joita pommittamalla Mikko nappasi vielä yhden noin 3 kg kalan ja sai yhden hyvän tärpin. Iltapäivä oli kuitenkin jo niin pitkällä, että oli pakko lopettaa heittäminen ja palata mökille kamoja pakkaamaan. Lahti, josta jouduimme lähtemään, olisi tarjonnut vähintään yhdeksi päiväksi toinen toistaa paremman näköisiä kalapaikkoja.

Automatkalla summasimme reissun kokemuksiamme. Oudoilla vesillä tulos oli kalastuksellisesti ihan hyvä. Ennako-odotuksissa oli enemmän 2-3 kg

välillä olevia kaloja. Toisaalta ne pari isompaa olivat enemmän, kuin mitä itse hauen kalastuksen aloittelijana uskalsin odottaa. Jyväskylästä on sen verran pitkä matka saaristoon, että torstai-illasta sunnuntaille kestävä reissu olisi parempi. Reilun neljän metrin Busteri ja kymppiheppainen moottori oli näille vesille riittävä - hieman tilavammasta veneestä ei tosin olisi haittaa kahdelle perhomiehelle. Ankkuri olisi kannattanut ottaa mukaan kotoa. Veneen varustukseen kuulunut tekele ei ollut parhaimmillaan kovassa tuulessa. Perhojen suhteen ei jäänyt mitään hampaan koloon. Reissun jälkeen tosin huomasin, että vaikka huuhtelin perhot kotiin tultua, oli suolavesi jättänyt jälkensä muutamiin koukkuihin - putkiperhoissa on etunsa erityisesti merikalastuksessa. Biskopsön oli sijainniltaan ja vesiltään toisenkin reissun arvoinen. Erityisesti paluumatalla arvosti sitä, ettei hidasteena ollut kuin yksi lossiväli.

Kipinä hauen merikalastukseen syttyi. Näiden kalojen kanssa ei tarvitse arvuutella niiden laitostaustaa tai koukutushistoriaa. Toukokuussa tulee toivotavasti jälleen mahdollisuus käydä Nauvossa.

Kirjoittaja mahtisaaliinsa kanssa syksyisessä Lounaissaaristossa.

ILMOITUSTAULU

Könkköjoki

Kerho tekee kalareissun Könkköjoelle lauantaina 23.5. Reissu järjestetään jos mukaan ilmoittautuu vähintään 5 kalastajaa, mukaan otetaan maksimissaan 10 kalastajaa. Hinta 5 e/henkilö. Sitovat ilmoittautumiset **17.5. mennessä** jukka.kuusela@kspk tai 040-730 9020. Könkköjoki on C&R paikka eli kaikki kalat saadut tulee vapauttaa.

Perhokalastuskurssi

Oletko käynyt perhokalastuskurssin mutta kertaus olisi paikallaan? Nyt on mahdollisuus verestää perhokalastustaitoja kerhon järjestämällä kurssilla Huopankoskella. Kurssi on kalastuksen kannalta huippu-aikaan viikonloppuna 13.-14.6. Kurssin hinta kerholaisille on 80 e / henkilö (kerhon ulkopuolisille hinta on 100 e). Hinta sisältää kalastusluvut, majoituksen Niskan talossa sekä koulutuksen. Sitovat ilmoittautumiset 31.5. mennessä sähköpostilla jukka.kuusela@kspk.fi. Tiedustelut myös puhelimella 040-730 9020.

Siiankalastusreissu Haapamäen Valkeisjärvelle

Mika Väle kävi viime syksynä kertomassa siian kalastuksesta Haapamäen Valkeisjärvellä. Kerhoillan innoittamana kerho tekee sinne kalareissun lauantaina 6.6. Siian lisäksi järvessä on myös kirjolohta. Järvellä voi kalastaa rannalta sekä kelluntarenkaasta ja veneestä. Pyrimme järjestämään paikalle ainakin yhden veneen käyttöön. Majoitusta ei ole varattu seuran puolesta. Hinta 10 e. Sitovat ilmoittautumiset ja lisätiedot 24.5.09 mennessä masi.hast@kspk.fi.

Juha Pilli-Sihvolasta kunniajäsen

Kerhon hallitus on nimittänyt Juha Pilli-Sihvolan kerhon kunniajäseneksi. Kunniajäsenyyden perusteiksi katsottiin pitkäaikainen työ kerhon toiminnan kehittämisessä ja toimihenkilötehtävissä, työ perhokalastuksen koulutustoiminnassa ja perhosymposiumien järjestelytehtävissä sekä kerhon edustaminen perhokalastuskilpailuissa. Kunniakirja luovutettiin Juhalle kerhon kevätkokouksen yhteydessä.

Kerhon aikaisemmat kunniajäsenet ovat Paavo Hyttinen, Veikko Hiltunen, Osmo Rintala, Mauno Niskanen, Seppo Koivula sekä Erkki Norell.

HUOPANASTA SE KAIKKI ALKOI

Teksti Aki Roini, kuva Masi Hast

Vihdoin kauan odotettu päivä oli käsillä, nimittäin peruskurssin kalareissu Huopanankoskelle. Syksy ja talvi oli opiskeltu perhojen sitomista ja niitä olinkin saanut sidottua kalareissua varten. Lisäksi olin hankkinut puuttuvia varusteita Tampereen perhokalastusmessuilta toukokuussa.

Ilma oli lämmin ja aurinkokin paisteli pilvien lomasta. Aluksi kävimme koko porukalla jalkaisin tutustumassa Huopanankoskeen. Kävelyn aikana keskustelimme kosken kalastussäännöistä, kalastuspaikoista sekä siitä, missä ne kalat koskessa viihtyvät. Tämän jälkeen oli ohjelmassa rastikoulutusta pienryhmissä. Aiheina olivat pintaperho-, larvastus- ja streamerkalastus.

Pintaperhopaikalla kosken niskalla Masi ja Jukka W opastivat heittämisessä ja kertoivat kuinka pintaperholla kalastetaan. Tuolla rastilla tuli testattua ensimmäistä kertaa myös kahluuvarustus, joka tuntui toimivan mainiosti. Ensimmäiset särpitkin tuli koettua tuolla rastilla.

Larvastuspaikalla, uuden sillan alla, Hiltusen Jyrki opetti mitä larvastustekniikalla tarkoitetaan. Samalla Jyrki näytti, miten sidotaan useamman larvan peruke. Rastin loppupuolella Jyrki sai mittataimenen (45cm), joka päästettiin takaisin Huopanankoskeeseen. Samalla pääsimme näkemään, miltä se leikattu rasvaevä oikeasti näyttää. Itse sain ensimmäiset särjet ylös tällä rastilla.

Streamarpaikalla Juha ja Jukka K opastivat streamerkalastusta. Aluksi valitsimme sopivat perhot ja teimme tähän kalastusmuotoon sopivan perukkeen. Kalastimme uuden sillan alapuolella välisuvannossa, joten oli aika jälleen keilla kahlaamista. Kahluusauva osoittautui erinomaiseksi apuvälineeksi tuntemattomassa koskessa kahlatessa.

Myöhemmin illalla jatkoimme kalastusta omaan tahtiin. Uuden sillan alta tuli kovasti särkiä larvastustekniikalla. Särjen ja salakan ottiperhona toimi kuulapääpupa, jonka runko oli jäniksen karvaa, ohut hopeakierre ja keltainen iskupiste. Jalokalat jäivät ensimmäisenä iltana saamatta, vaikka kalastusta innolla jatkoin noin kello yhteen asti.

Seuraavana päivänä heräsin aikaisin ja kävin tunnin kalastelemassa ennen aamupalaa. Ilma oli muuttunut pilviseksi ja kuurosateiseksi. Hyvän aamupalan jälkeen jatkoin kalastusta eri tekniikoita opiskellen ja iltapäivällä vanhan sillan takaa tulikin sitten ensimmäinen jalokala, 30 cm mittainen taimen. Nyt maltoinkin sitten lähteä hyvällä mielin syömään takaisin Niskan talolle. Vesiperhoset ja päiväkorennot alkoivat kuoriutua päivän mittaan, mikä sai lokkiparvet ja kalat liikkeelle. Osa porukasta satoi vastaavia perhoja illan kalastusta varten. Illalla kurssin ohjelmaan kuului hyönteisnäytteiden ottaminen uuden sillan alta ja Niskan alueelta. Näitä näytteitä sitten analysoimme Niskan talon pihalla. Niistä löytyikin monta talven perhosidontatunneilta tutuksi tullutta ötökkää. Jatkoimme kalastusta pitkän iltaa ja myös saunan jälkeen, mutta salakoita ja särkiä isompia kaloja en itse ylös noussut sinä iltana. Yöllä vanhan sillan takana harreja narratessani nappasi lokki perhoni kesken heiton, mutta tiputti sen ilmeisesti

todettuaan, ettei tästä syötäväksi ole. Yöllä Hiltusen Jyrki sai reissun ennätyskalan, 61 cm taimenen.

Viimeisen kalastuspäivän aamu valkeni sateisena. Nyt tuntui jo jaloissa, että edellinen päivä oli mennyt koskessa kahlatessa ja kivikossa kiipeillessä. Aluksi kävin läpi Kuninkaanväylää ja suuntasin sitten vanhan sillan alapuolelle. Iltapäivällä alkoi jo sataa rankemmin. Sain olla tunnin Wichmannin Jukan opissa. Hyödyllisiä neuvoja tuli esimerkiksi siitä, miten kiveen juuttuneen perhon saa hyvin irrotettua käyttäen virtaa apuna ja miten lukea kalojen pintakäyntejä. Jukka vinkkasi muutamia pintakäyntejä ja minä tarjosin pintaperhoa. Noin 30cm taimen haksahduttiinkin klinkhammeriin. Jukka sai ylös harjuksen, joten tuli samalla nähtyä harjuskin luonnossa.

Pintaperhorastilla.

Kokonaisuudessaan kalastusreissu oli onnistunut, vaikka oma kalasaaliini jäi vaisuksi. Kalastustekniikat tulivat tutuiksi ja harjoitusta lukemattomien heittojen verran. Varusteita tuli testattua ja hyviä neuvoja kokeneilta perhokalastajilta. Suosittelenkin aloittelijoille reissua kokoneiden kalastajien kanssa. Muutamassa tunnissa oppii paljon vinkkejä ja ohjeita, joita ei kirjasta lukemalla opi. Myös parin päivän kalastusreissu oli yllättäen fyysisesti raskas, kun kahlaa koskessa ja kiipeilee kivillä. Näitä neuvoja ja oppeja tulikin sitten hyödynnettyä pitkin kesää eri kalastusreissuilla. Imatralla tuli käytyä Vuoksen voimalan alapuolella Harjuksia narraamassa. Kesämökin lohilammestakin on nyt uusilla opeilla saatu kilon lohia ylös perholla kalastamalla. Uusia perhojakin on tullut rasiaan sidottua entisten huvettua. Monesti aloittelija aliarvioikin miten paljon niitä siellä kalastusreissulla kuluu.

MINUN PERHONI

ITSE AMMUTTU FASAANI

Teksti ja kuvat Jouko Keto

Tämä munivaa ja vedenkalvolla iloisesti pyörivää vesiperhosta jäljittelevä sidos syntyi joskus 1990-luvun iloisina Huopanan vuosinani protestina synteettisten materiaalien ryntäytykselle perhonsidontamarkkinoille. Korvikehuippua edustivat muovikalvolle painetut vesiperhosen siivet, joilla varustettu perho hurrutteli hevospaarman pörinää muistuttaen korvan ohi lentäessään tuloksena toispuoleinen kuurous. Toki vesiperhosen siipiä muistuttavat siivet pitäisi voida sitoa myös luonnonmateriaaleista!

Ratkaisu oli siipien luoppaaminen, jota tosin oli jo pitkään harjoitettu. Silloisissa resepteissä käytettiin materiaalina kukkoa ja tämä oli ongelma: siikaset olivat liian lyhyitä ja liukkaista: joko niitä ei lainkaan saanut kunnolla sidontalangan alle kiinnitettyä tai lipesivät sieltä viimeistään heitettäessä, jolloin perho muistutti pullasutia perässään vetävää lentävää pupaa. Ongelman ratkaisu oli käyttää siipinä kotimaisten riistalintujen vartalon peitinhöyheniä. Tuloksena oli perho, joka sekä miellytti silmää ja käyttäytyi vedenkalvolla odotetulla tavalla että antoi saalista silloin, kun korkeammalla kelluvilla sidoksilla sitä ei tullut.

Resepti ja vähän sidontaohjejen tynkääkin

Hankitaan seisovan lintukoiran pentu, mieluiten englantilaisen sellainen ja koulutetaan se. Metsästyskunto saavutetaan yleensä n. kolmen vuoden iässä. Hankkiudutaan peltojahtiin ja ammutaan fasaaninaaras. Hätäisemmät voivat kokeilla mannermaista kanakoiraa tai jopa pommupulinnustusta. Tämä on kuitenkin liian helppoa eikä tyydytä nykyajan vaateliasta ja vaikeuksia halajavaa perhonsitojaa.

Koukku: mikä tahansa ohutlankainen alasilmukallinen pintaperhokoukku, koko jäljiteltävän öttiäisen mukaan. Voi olla pienikin, mutta kidan pitää olla iso.

Rungon takaosa: jäljiteltävän öttiäisen värinen dubbing, ei missään nimessä synteettistä sellaista. Sidontalankakierre haluttaessa.

Siivet: 2 kpl naarasfasaanin vartalohöyhen luupattuna (vedettynä taaksepäin). Fasaanista saa vaaleimmat ja parhaiten näkyvät siivet, teerestä ja koppelosta tummemman ruskeat ja ukkometsoista mustapilkulliset. Siipien pituus: n. 2 kertaa rungon mitta. Siipeä voi vahvistaa tipalla elastisena säilyvää lakkaa.

Hartiat ja häkilän kiinnitys: luonnonvärinen, ohut peurankarva.

Peuran karva tasataan ja kiinnitetään siiven etupuolelle niin, että kärjet ulottuvat n. 1/3 siiven pituudesta siiven päälle. Karvojen tyvet käännetään ylös ja tuetaan sidontalangalla kiertämällä sitä useita kierroksia karvanipun ympäri. Tuennan tulee yltyä n. 2-4 mm suunniteltujen häkiläkierrosten mukaan koukun varren yläpuolelle. Tuenta muodostaa kartion.

Laskuvarjohäkilä: rungon väriin sointuva kukko.

Ei kannata tuhjata parasta Whitingia, joka yleensä on laskuvarjohäkilään liian lyhytsiikaista. Intialaisen kukon niskat ovat tarkoitukseen passelia tavaraa. Höyhenen tyvi puhdistetaan siikasista ja höyhen kiinnitetään tyvestään siiven etupuolelle. Muista jättää riittävästi tyhjää ruotoa, jotta voit nostaa paljaan ruodon tuentakartion yläosaan ja kiertää häkilän alaspäin. Kierrosten lukumäärä riippuu ruodon ja siikasten paksuudesta ja halutusta tuuhteudesta. Omissa perhoissani kierrosten lukumäärä vaihtelee 2 ja 8 välillä. Kiinniä höyhen siiven tuentakartion takapuolelle.

Rungon etuosa: takaosaa tummempi luonnonkarvadubbing.

Tee erittäin ohut dubbaus sidontalangalle ja pujottele ensin pari kierrosta siiven etupuolelle häkilän ohi pujottelemalla. Tämä peittää kiinnityskohdan rungon alapuolella. Kaiken dubbauksen tulisi aina - koukun koosta huolimatta - olla ohut, sillä vain ohuella dubbauksella voi muotoilla rungon haluamukseen ja ohuella dubbauksella ja useilla dubbingkierroksilla saavutetaan parempi kestävyys.

Pää: sen värinen kuin mikä sidontalanka sattui olemaan, mutta pieni. Päätä sidos piilosolmulla. Älä lakkaa, kaikki liika paino pois pintaperhoista.

Perhon päättämisen jälkeen trimmataa tuentakartion peurankarvatyvet lyhyiksi, n. 1 mm ylimmän häkiläkierroksen yläpuolelta. Lyhyet karvat käännellään sivuille esim. sidontaneulalla ja päät lakataan. Tämä estää laskuvarjohäkilän purkautumisen.

Perholle voi myös halutessaan sitoa tuntosarvet joko jättämällä pari siikasta siipimateriaalista tai sitomalla ne vaikka höyhenen ruodoista. Tämä tekee kaverit kateellisiksi, mutta on kalastuksen kannalta melko turhaa: kalat eivät niitä näe ja yleensä ainakin toinen tuntosarvi katkeaa lenkkisolmua, jolla kaikki pintaperhot tulisi sitoa perukkeeseen, trimattaessa.

KALMUKOSKI

Teksti Jukka Kuusela, kuva Juha Piilola

Viime syksystä lähtien kerho on suunnitellut yhteistyötä Kalmukosken osakaskunnan kanssa. Nyt nuo yhteistyö on lähdössä liikkeelle. Hanketta oli ideoimassa ja käynnistämässä Pietarisen Tuomo ja sitä on edistänyt huomattavasti Piilolan Juha. Kiitos siis heille!

Kalmukoski on Saarijärven reittiin kuuluva koskiosuus, johon kuuluvat Kalmukosken Sahi, varsinainen Kalmukoski sekä alapuolella oleva Haapakoski. Kalmujoen virtavesialueen kokonaispituus on n. 3500 m ja uomaleveys 9-125 m. Sen kokonaisputouuskorkeus on 6,1 m, josta puolet on n. 630 metriä pitkällä Kalmukoskella. Vesi on tyypillistä humuspitoista Saarijärven reitin vettä. Kalmujoki, Haapakoski, Lehtolankoski ja Muittarinkoski kunnostettiin kesällä 2006. Työn toteutuksesta ja suunnittelusta vastasi Keski-Suomen ympäristökeskus.

Kalmukosken kalastusta vaikeutti se, että kosken eri rannat kuuluivat eri osakaskunnille (Kalmukosken osakaskunta ja Kalmari-Heijostenmäen osakaskunta). Eri puolilla koskea oli voimassa eri luvat ja lupamyyjät, säännöt ja kalastusajat. Nyt osakaskunnat ovat päässeet sopimukseen koko koskialuetta koskevista yhteisistä säännöistä. Luvanmyynti on keskitetty Marja Rämäselle. Osakaskunnat odottavat innokkaasti myös tulevaa yhteistyötä.

Kalmukoskea. Kuva on otettu kunnostuksen jälkeen 2006 vähän veden aikaan.

Käytännön yhteistyöstä on joitain suunnitelmia:

- Suomunäytteiden kerääminen harjuksien iän ja sukukypsyyskoon määrittystä varten Kalmujoen – Muittarinkosken alueelta (näytteet voi toimittaa Piilolan Juhalle).
- Talkoot tulentekopaikkojen, kulkuväylien ja pysäköintialueiden raivaamiseksi (ranta on Natura-aluetta, joten alueen töihin tarvitaan lupa). Lisäksi kalastuspaikat, luvanmyyntipaikka, pysäköintialueet, tulentekopaikat ja kulkuväylät on merkattava opasteilla.

- Kalastusalueella tapahtuvaan kunnostustoimintaan ja kalakantojen hoito- ja seuranta-toimenpiteisiin osallistuminen
- Saaliskyselylomakkeen toteuttaminen ja saalistilastojen toimitus osakaskunnille, kalastusalueille ja tutkijoille
- Osallistuminen osakaskuntien kokouksiin sekä kalastajien, kalakantojen ja kalavesien etujen ajaminen
- Kalastuksen valvontaan osallistuminen. Kerhon **valan tehneet** kalastuksenvalvojat voivat osallistua paikan kalastuksen valvontaan. Osakaskunta myöntää oikeuden alueidensa valvontaan, joten kalastuksenvalvojien nimet tulee ilmoittaa osakaskunnalle. Asiasta kiinnostuneet valantehneet kalastuksenvalvojat voivat ilmoittautua minulle ja välitän tiedot sitten osakaskunnille. Kalastuksenvalvojille kalastus on ilmaista!

Kerho on pitkään etsinyt omaa koskikohdetta, joita ei hirveästi ole tarjolla. Tästä emme kerholle omaa koskea saa, mutta pääsemme vaikuttamaan tämän kalapaikan ja kalaston kehittämiseen ilman taloudellista riskiä. Konkreettisenä hyötynä kerholaiset saavat jäsenkorttia näyttämällä 30 % alennuksen kalastusmaksuista.

Juha on tehnyt vesistön (Vartejärvi-Horonalaisen valuma-alue) kalataloudellisen käyttö- ja hoitosuunnitelman. Suunnitelmassa linjataan alueen tulevien vuosien kalavesien käyttöä ja hoitoa. Suunnittelualueeseen kuuluvat mm. Kalmujoki ja Vartejärvi sekä Lehtolan ja Muittarinkoski. Mikäli haluat tutustua suunnitelmaan, voit tilata sen Juhalta joko puhelimitse tai sähköpostitse. Yhteystiedota alla.

Juha Piilola 044-574 0561, juha.piilola@suomi24.fi

KALMUKOSKI-INFO

Alamitat:

Taimen 45 cm
Harjus 30 cm

Normaalit lupahinnat:

Vuosilupa 65 e, päivälupa 10 e.

Luvanmyynti:

Marja Rämänen
Kalmukoskentie 45
43100 Saarijärvi
040-505 0179

Alueella on tarjolla majoitukseen Koskikämpä.

Yhteyshenkilö:

Väinö Neittaanmäki
Neittaanmäentie 29
43240 LEHTOLA
0400-190 161

Hinnat:

Viikonloppu 70 e, vuorokausi 40 e.

KSPK:N KUNNOSTUSJAOSTON PERUSTAMINEN

Keski-Suomen koskivedet tunnetaan kullankeltaisista, isoista taimenistaan, joista jo vuosia on kirjoitettu kirjoja ja artikkeleita. Onhan se meidän maakuntakalakin. Se lienee valtaosalle meistä tärkein laji, jota useimmiten kalastamme sekä pyrimme sen kalastajina taitojamme kehittämään.

Asiantuntijoiden huoli tai kalastajien voivottelut vähenevistä kannoista sekä lisääntyvistä istukaskalojen osuudesta lienevät tuttuja. Monien muuttujien summana luonnontaimenkantamme ovatkin heikentymässä. Viimeistään nyt meidän jokaisen aika tehdä jotain asian eteen. Taimen on vuosia tuottanut meille elämyksiä, joten olisiko nyt aika tehdä palvelus taimenelle?

KSPK on päättänyt perustaa jaoston taimenen hyväksi. Pääosin olemme mukana erilaisissa elinympäristöjen kunnostustoimenpiteissä sekä avustamme tutkimusta. Työ tehdään nimenomaan taimenkantojen ylläpitämiseksi ja laadukkaamman kalastuksen turvaamiseksi. Perhokalastuksen ei pitäisi olla istutusauton renkaanjalkien tuoreuden tunnustelua ja istutusmontun ronkkimista ties millä ruokintapapana –perhoilla... Jos olet kiinnostunut, on sinullakin nyt mahdollisuus pienellä työpanoksella tehdä hyvää työtä taimenen vuoksi!

Mitä tämä oikein siis olisi? Esimerkiksi talkoilla koskikohteiden sorakoiden kunnostamista tai luomista, taimentutkimuksen avustamista sähkökalastuksessa, kutupesäinvennoinnissa sekä merkkaukalastuksissa, ottamalla osaa isompien koskikohteiden käsikunnostuksiin jne. Ideana on kerätä mahdollisimman monta kiinnostunutta kerholaisia yhteen ja avustaa taimenen puolesta tehtävissä hankkeissa, kukin panoksella jolla pystyy!

Projektit eivät olisi omiamme, vaan avustaisimme esim. Ympäristökeskusten hankkeissa. Talkoiden päivämäärät pyritään ilmoittamaan mahdollisimman aikaisin eikä osallistumispakkoa ole. Kiire on nykypäivän ongelma, mutta jos edes kerran vuodessa pystyt osallistumaan talkoiisiin, voi se vaikuttaa ratkaisevasti työn laatuun.

Minä, Jouni Kivinen, toimin jaoston vetäjänä. Hoidan organisoinnin ja sovin hankkeista vastaavien henkilöiden kanssa osallistumisestamme. Olen Jyväskylän yliopiston vesistötieteiden opiskelija, mielenkiintoni on erityisesti virtavesissä. Ikää kertynyt 25 vuotta, maisteriopinnot ja gradu-työ kohta alkamassa. Perhokolmiosta saatat tuntea minut, olen ollut useampana vuotena siellä kesät töissä sekä joskus vähän muulloinkin...

Vastaan mielelläni kysymyksiin, yhteystietoni löytyvät jutun lopusta.

Jaostolle perustetaan oma sähköpostilista, kunnostusjaosto@kspk.fi, johon liitetään kiinnostuneiden sähköpostiosoitteet. Tulevaisuudessa mahdollisesti perustetaan keskustelupalsta tai oma sivuportaali kerhon sivustolle. Palkaksi toiminnasta saa hyvää mieltä, elämyksiä ja kiitosta niin taimenelta kuin kanssa-kalastajilta! Tietenkin kiitokseksi voimme saada kalastusvuorokausia, mutta pitää muistaa että toiminta on kaavailtu talkootyöksi. Toisaalta talkookohteemme voi olla koski tai joki jonne harva pääsee...

Ilmoittautumiset:

Jouni Kivinen

040-703 0098

jouni.kivinen@kspk.fi

TARJOUKSEMME K-S PK RY:n JÄSENILLE

Tällä kupongilla -20 % alennus normaalihintaisesta
VISION heittosiimasta.

1 kpl / jä

Puinen perhohaavi 10 e. 1 kpl / jäsen.

VISION XLA #56 perhokela (oranssi) -50% alennuksella
(suositushinta 350 e) + pohjasiima kaupan päälle!

Tarjoukset voimassa kerhon jäsenille toukokuun 20. päivään saakka.